

Nagrada 100 fl- razpisana za najboljšo oceno škofa Slomškega kot slovenskega pedagoga.

Učiteljskemu pripravniku, pripravljajočemu se za svoj poklic, treba je jako obilo gradiva prebaviti. Spoznavati mu je mej drugimi može, ki so se trudili na šolskem polji in ki so za šolski napredek v tem ali drugem oziru kaj zdatnega storili. Gotovo bi se imelo v tej zadevi v prvi vrsti gledati na to, da učitelj pozna šolstvo in pedagoge lastnega naroda, da ve ceniti može, ki so učili narod zavedati se, ter da svoje znanje v tem oziru vedno razširjevaje spoznava šolstvo in pedagoge tudi drugih narodov. A kako se godi pripravniku, ki se pripravlja za učitelja, da bi učiteljeval slovenskemu narodu? Vse drugo se uči, samo tega ne, kar mu je najbližje. O slovenskem šolstvu in o slovenskih pedagogih se na pripravnicah skoro do malega ničesar ne poizve. I vendar so se tudi iz našega naroda rodili možje, ki so mu bili vestni učitelji, ki so za šolo vse to zahtevali, s čimur se nemštvo kinči, kakor da bi bila to edino le nemška lastnina. Menimo tukaj v prvi vrsti Slomškega, blagega spomina, ki je vže več kakor pred 25 leti zahteval večletno šolsko obiskovanje, ki je zahteval, da se naj šiba v šoli, če tudi ne do celega odpravi, vsaj omeji in razumno rabi, ki je gledal na to, da so se šole ustanovljale, ki je spisal mnogo pedagogičnih sestavkov, s kratka, ki je bil prvi učitelj naroda.

Da bi se delovanje tega slovenskega pedagoga prvaka do dobrega spoznalo, sklenolo je učiteljsko društvo ptujsko razpisati nagrado za eden ali dva najboljša spisa, ki bi ocenila Slomškega kot pedagoga. Nagrada za oba stavka bode znašala najmanj 100 goldinarjev. Da se za to primerna svota nabere, prosijo se slovenski rodoljubi, naj blagovolijo darovati prostovoljne doneske. Doneski naj se pošiljajo učiteljskemu društvu v Ptuj, ktero bode vse te doneske po javnih listih pobotavalo.

Slovenske pisatelje pa vabi učiteljsko društvo, naj pojdejo na delo! Tekmovanje je neomejeno. Nagrado dobita najboljša slovenska spisa, naj sta jih spisala učitelja, profesorja, duhovnika, uradnika ali kdo si bodi drugi slov. pisatelj. Najlepša nagrada pa bode za dotična pisatelja zahvala, ktero si bodeta pridobila ne le od slov. učiteljstva, temveč tudi — o tem smo prepričani — od celega slov. naroda. Spisi naj se pošljejo vsaj do konca septembra tekočega leta brez imena, zaznamovani samo s kojim motom (rek) in z zapečatenim pismom, na katerem je napisano moto in v katerem je imenovano ime pisateljevo, učiteljskemu društvu v Ptuj.

Gospodje, ki bodo ocenjevanje spisov prevzeli, razglasili se bodo v kratkem, razsodba

ocenjevalcev pa o božičnih praznikih tekočega leta. Za ta slučaj namerava se sklicati veliko slovesno zborovanje slovenskega učiteljstva.

Spisa ostaneta lastnina učiteljskega društva ptujskega, ktero si pridrži pravo, jih založiti in jih razprodajati.

Učiteljsko društvo ptujsko,
meseca februarja 1883.

Odbor.

Gospodarske stvari.

Hmeljarstvo.

Spisal J. Grab.

II. To vsak lahko vidi, da ne gre tako dalje in lahko je vsakemu govoričiti in svetovati; če pa potem pride vprašanje: no, ktere rastline pa bi naj na novo začeli gojiti, da se dosežejo gotovo večji dohodki, tedaj pa ne ve nobeden teh več nauka dati!

Ni tako lahko, staro, izkušeno mahoma popustiti in z novimi, večkrat dvomljivimi rastlinami začeti!

Kmetu se ne sme v pregreho šteti, če se takih novostij in dragih poskušenj ne poprime rad, če mu v to naslednih pogojev manjka: 1. uživljajoče veselje in natančno poznanje nove rastline, 2. potrebnih sejmov za oddajo pridelanega blaga in 3. kupcev.

Le malo kedaj se kteremu posreči pravo zadeti, to pa tako, da ga posnema ljudstvo sploh. Pa glejte, v teh stiskah pokazalo se je vendar nekaj v veliko veselje in največo srečo ubogega slovenskega kmeta, če bode znal to s prevdarkom ceniti in z razumom, po svojej moči in pravi meri obdelovati.

Pred 20. leti si je mnogo zasluženi g. Pilger, oskrbnik novoceljske graščine blizu Žavca vsled nove rastline, ki jo je gori imenovani udomačil, veliko zaslug pridobil. Ta imenitna rastlina ne mara, da v malem času vso našo pokrajino predrugači in nje prebivalce zelo osreči ta rastlina je hmelj, v kateri dan danes kmetje tam gori drugače mislijo in govore, kakor pa so pred 20. leti! Ni skoraj verjetno, s kakimi neprilikami in težavami se je imel g. Pilger boriti, da si je priboril sejem in kupce za svoje blago, katero si je, če ravno po časi, vendar pot v svetovno kupčijo pridobilo. Uvidevši ta blagor, pobrinili so se nekateri Žavski tržani po izgledu g. Pilgerja s hmelorejo pečati in sedaj že skoraj ne najdemo v Savinjski dolini kmeta, kateri bi se ne pripravljal k nasaditvi vsaj nekoliko hmelja. Zakaj, hmeljski sejem je pridobljen za naše blago, kupcev zadosti, podnebeje in zemlja prikladna. — In tako je zginil mrak, jelo se je svitati v vsaki, tudi najbornejši koči, Bog daj v njih srečo!